

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I KANADE O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu: Ugovor), potpisan 27. aprila 2012. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU

REPUBLIKE SRBIJE

I

KANADE

O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

REPUBLIKA SRBIJA

I

KANADA

u želji da zaključe Ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu,
sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

LICA NA KOJA SE PRIMENJUJE UGOVOR

Ovaj ugovor primenjuje se na lica koja su rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

Član 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMENJUJE UGOVOR

1. Ovaj ugovor primenjuje se na poreze na dohodak i na imovinu koje zavodi država ugovornica i, u slučaju Srbije, ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, nezavisno od načina naplate.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak, na ukupnu imovinu ili na delove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitak od otuđenja pokretnih stvari ili nepokretnosti, kao i poreze na prirast imovine.

3. Postojeći porezi na koje se primenjuje ovaj ugovor su:

1) u slučaju Srbije:

- (1) porez na dobit pravnih lica,
- (2) porez na dohodak građana,
- (3) porez na imovinu,

(u daljem tekstu: „srpski porez”);

2) u slučaju Kanade, porezi koje zavodi Vlada Kanade u skladu sa

Zakonom o porezu na dohodak,

(u daljem tekstu: „kanadski porez”).

4. Ovaj ugovor se primenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji se posle datuma potpisivanja ovog ugovora zavedu pored ili umesto postojećih poreza. Nadležni organi država ugovornica obaveštavaju jedni druge o značajnim promenama izvršenim u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

OPŠTE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog ugovora:

- 1) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica” označavaju Srbiju ili Kanadu, zavisno od smisla;
- 2) izraz „Srbija” označava Republiku Srbiju, a upotrebljen u geografskom smislu označava teritoriju Republike Srbije;
- 3) izraz „Kanada”, upotrebljen u geografskom smislu, označava teritoriju Kanade, uključujući njeno teritorijalno more i vazdušni prostor iznad teritorije i teritorijalnog mora, kao i isključivu ekonomsku zonu i epikontinentalni pojas izvan te zone nad kojim Kanada vrši suverena prava ili jurisdikciju, u skladu sa svojim zakonodavstvom i međunarodnim pravom;
- 4) izraz „državljanin” označava:
 - (1) fizičko lice koje ima državljanstvo države ugovornice; i
 - (2) pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje takav status ima na osnovu zakonodavstva važećeg u državi ugovornici;
- 5) izraz „lice” obuhvata fizičko lice, trust, kompaniju i svako drugo društvo lica;
- 6) izraz „kompanija” označava pravno lice ili bilo koji entitet koji se smatra pravnim licem za poreske svrhe;
- 7) izrazi „preduzeće države ugovornice” i „preduzeće druge države ugovornice” označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno preduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- 8) izraz „međunarodni saobraćaj” označava saobraćaj brodom ili vazduhoplovom koji obavlja preduzeće države ugovornice, osim ako se saobraćaj obavlja brodom ili vazduhoplovom isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici;
- 9) izraz „nadležan organ” označava:
 - (1) u slučaju Srbije, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
 - (2) u slučaju Kanade, ministra za državne prihode ili ministrovog ovlašćenog predstavnika.

2. Kada država ugovornica primenjuje ovaj ugovor, svaki izraz koji u njemu nije definisan ima značenje, osim ako kontekst ne zahteva drukčije, koje ima u vreme primene Ugovora, prema zakonu te države o porezima na koje se ovaj ugovor primenjuje i značenje prema važećim poreskim zakonima koje primenjuje ta država ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Član 4.

REZIDENT

1. Izraz „rezident države ugovornice”, za potrebe ovog ugovora, označava lice koje, prema zakonima te države, podleže oporezivanju u toj državi po osnovu svog prebivališta, boravišta, sedišta uprave ili drugog merila slične prirode. Izraz obuhvata i tu državu, njenu političku jedinicu ili jedinicu lokalne samouprave ili bilo koju agenciju ili pravno lice koje u potpunosti poseduje ta država, politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave. Ovaj izraz ne obuhvata lice koje u toj državi podleže

oporezivanju samo za dohodak iz izvora u toj državi ili samo za imovinu koja se u njoj nalazi.

2. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana, fizičko lice rezident obe države ugovornice, njegov se status određuje na sledeći način:

- 1) smatra se da je fizičko lice rezident samo države u kojoj ima stalno mesto stanovanja; ako fizičko lice ima stalno mesto stanovanja u obe države, smatra se da je fizičko lice rezident samo države sa kojom su lične i ekonomske veze fizičkog lica tešnje (središte životnih interesa);
- 2) ako ne može da se odredi u kojoj državi fizičko lice ima središte životnih interesa ili ako fizičko lice ni u jednoj državi nema stalno mesto stanovanja, smatra se da je fizičko lice rezident samo države u kojoj ima uobičajeno mesto stanovanja;
- 3) ako fizičko lice ima uobičajeno mesto stanovanja u obe države ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se da je fizičko lice rezident samo države čiji je državljanin;
- 4) ako je fizičko lice državljanin obe države ili nijedne od njih, nadležni organi država ugovornica rešiče pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana lice, osim fizičkog, rezident obe države ugovornice, nadležni organi država ugovornica nastoje da reše pitanje zajedničkim dogovorom i da odrede način primene ovog ugovora na to lice, imajući u vidu mesto stvarne uprave tog lica, mesto u kome je to lice osnovano ili drugo značajno merilo. U nedostatku zajedničkog dogovora, to lice neće moći da se poziva na bilo koju olakšicu ili oslobođenje od poreza predviđeno u ovom ugovoru, osim u meri i na način koji mogu dogovoriti nadležni organi država ugovornica.

Član 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Izraz „stalna poslovna jedinica”, za potrebe ovog ugovora, označava stalno mesto preko koga preduzeće potpuno ili delimično obavlja poslovanje.

2. Pod izrazom „stalna poslovna jedinica” podrazumeva se naročito:

- 1) sedište uprave;
- 2) ogranak;
- 3) poslovnica;
- 4) fabrika;
- 5) radionica; i
- 6) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mesto u vezi sa istraživanjem radi iskorišćavanja ili iskorišćavanjem prirodnih bogatstava.

3. Gradilište ili građevinski ili montažni radovi čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju duže od dvanaest meseci.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, pod izrazom „stalna poslovna jedinica” ne podrazumeva se:

- 1) korišćenje objekata i opreme isključivo u svrhe uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili robe koja pripada preduzeću;
- 2) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- 3) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo sa svrhom da je drugo preduzeće preradi;
- 4) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili pribavljanja obaveštenja za preduzeće;
- 5) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za preduzeće, svake druge delatnosti koja ima pripremni ili pomoćni karakter;
- 6) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu delatnosti navedenih u tač. 1) do 5) u bilo kojoj kombinaciji, pod uslovom da je ukupna delatnost stalnog mesta poslovanja koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, kada lice - osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primenjuje stav 6. ovog člana - radi u ime preduzeća i ima i uobičajeno koristi u državi ugovornici ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime preduzeća, smatra se da to preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na delatnosti koje to lice obavlja za preduzeće, osim ako su delatnosti tog lica ograničene na delatnosti navedene u stavu 4. ovog člana koje, ako bi se obavljale preko stalnog mesta poslovanja, ne bi ovo stalno mesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava.

6. Ne smatra se da preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisionog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako ta lica deluju u okviru svoje redovne poslovne delatnosti.

7. Činjenica da kompanija koja je rezident države ugovornice kontroliše ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge države ugovornice ili koja obavlja poslovanje u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom poslovnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNOSTI

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nepokretnosti (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Za potrebe ovog ugovora, izraz „nepokretnost” ima značenje prema odgovarajućem poreskom zakonu države ugovornice u kojoj se odnosna nepokretnost nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju obuhvata pripatke nepokretnosti, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primenjuju odredbe opšteg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretnosti i prava na promenljiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorišćavanje ili za pravo na iskorišćavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i vazduhoplovi ne smatraju se nepokretnostima.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korišćenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korišćenja nepokretnosti.

4. Odredbe st. 1. i 3. ovog člana primenjuju se i na dohodak od nepokretnosti preduzeća i na dohodak od nepokretnosti koja se koristi za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti.

Član 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit preduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Zavisno od odredbe stava 3. ovog člana, kada preduzeće države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici se toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla da ostvari da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim delatnostima, pod istim ili sličnim uslovima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji su učinjeni za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opšte administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili na drugom mestu.

4. Ako je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na osnovu raspodele ukupne dobiti preduzeća na njegove posebne delove, rešenje iz stava 2. ovog člana ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodele treba da bude takav da rezultat bude u skladu s načelima koja su sadržana u ovom članu.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.

7. Kada dobit obuhvata delove dohotka koji su regulisani posebnim članovima ovog ugovora, odredbe ovog člana ne utiču na odredbe tih članova.

Član 8.

MEĐUNARODNI SAOBRAĆAJ

1. Dobit preduzeća države ugovornice od obavljanja međunarodnog saobraćaja brodom ili vazduhoplovom oporezuje se samo u toj državi.

2. Izuzetno od odredaba stava 1. i člana 7. ovog ugovora, dobit preduzeća države ugovornice od plovidbe brodom ili vazduhoplovom ako je prvenstveni cilj plovidbe

prevoz putnika ili robe isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se i na dobit od učešća u pulu, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

4. Za potrebe ovog člana:

- 1) kamata na sredstva neposredno povezana sa obavljanjem međunarodnog saobraćaja brodom ili vazduhoplovom smatra se kao dobit ostvarena od obavljanja međunarodnog saobraćaja tim brodom ili vazduhoplovom, ukoliko je povremeno povezana sa obavljanjem takvog poslovanja, i odredbe člana 11. ovog ugovora se ne primenjuju na takvu kamatu;
- 2) izraz „međunarodni saobraćaj brodom ili vazduhoplovom” koji obavlja preduzeće države ugovornice, obuhvata:
 - (1) davanje u zakup brodova ili vazduhoplova bez posade i goriva; i
 - (2) davanje u zakup kontejnera (uključujući prikolice i drugu opremu za prevoz kontejnera),

od strane tog preduzeća, ako je to izdavanje povremeno povezano sa obavljanjem međunarodnog saobraćaja brodom ili vazduhoplovom.

Član 9.

POVEZANA PREDUZEĆA

1. Ako

- 1) preduzeće države ugovornice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države ugovornice, ili
- 2) ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države ugovornice i preduzeća druge države ugovornice,

i ako su i u jednom i u drugom slučaju, između ta dva preduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između nezavisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Ako država ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države dobit za koju je preduzeće druge države ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit ona dobit koju bi preduzeće prvopomenute države ostvarilo da su uslovi dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uslovi koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, ta druga država vrši odgovarajuću korekciju iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodiće se računa o ostalim odredbama ovog ugovora i, ako je to potrebno, nadležni organi država ugovornica međusobno će se konsultovati.

3. Država ugovornica neće izmeniti dobit preduzeća u okolnostima navedenim u stavu 1. ovog člana, posle isteka vremenskih ograničenja predviđenih njenim unutrašnjim zakonima i, u svakom slučaju, posle isteka pet godina od kraja godine u kojoj je dobit koja bi bila predmet takve izmene pripisana preduzeću te države.

4. Odredbe st. 2. i 3. ne primenjuju se u slučaju utaje poreza, namernog ili nenamernog neizvršenja poreske obaveze.

Član 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od:

- 1) 5 odsto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik kompanija (izuzimajući partnerstvo) koja neposredno kontroliše najmanje 25 odsto glasačkog prava kompanije koja isplaćuje dividende;
- 2) 15 odsto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

3. Izraz „dividende”, u ovom članu, označava dohodak od akcija ili drugih prava učešća u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i dohodak koji je poreski izjednačen sa dohotkom od akcija po zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

5. Ako kompanija koja je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može da zavede porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi koja se nalazi u toj drugoj državi, niti da neraspodeljenu dobit kompanije oporezuje porezom na neraspodeljenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodeljena dobit u potpunosti ili delimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi.

6. Odredbe ovog ugovora ne mogu se tumačiti tako da sprečavaju državu ugovornicu da oporezuje dobit kompanije koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici u toj državi, ili dobit koja se pripisuje otuđenju od strane kompanije koja se bavi trgovinom nepokretnostima, nepokretnosti koja se nalazi u toj državi, dodatnim porezom kojim bi se oporezovala dobit kompanije koja je rezident te države. Razrezan dodatni porez ne može biti veći od 5 odsto od dobiti koja nije bila oporezovana dodatnim porezom u prethodnim poreskim godinama.

Član 11.

KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa kamate.

3. Izuzetno od odredaba stava 2. ovog člana, kamata koja nastaje u državi ugovornici izuzima se od oporezivanja u toj državi, ako je ostvari i stvarno poseduje

- 1) Vlada, politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave druge države ugovornice; ili
- 2) Centralna ili Narodna banka druge države ugovornice.

4. Izraz „kamata”, u ovom članu, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su obezbeđena zalogom, a naročito dohodak od državnih hartija od vrednosti i dohodak od obveznica ili zapisa, uključujući premije i nagrade na takve hartije od vrednosti, obveznice ili zapise, kao i dohodak koji je poreski izjednačen sa dohotkom od pozajmljenog novca po poreskim zakonima države u kojoj kamata nastaje. Izraz „kamata” ne uključuje dohodak koji je regulisan u članu 10. ovog ugovora.

5. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se primenjuju, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države. Kada lice koje plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u toj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalna baza, smatra se da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

7. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca kamate i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu potraživanje duga za koje se ona plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca kamate i stvarnog vlasnika, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Autorske naknade mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident

druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa autorskih naknada.

3. Izraz „autorske naknade”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korišćenje ili za pravo korišćenja autorskog prava na književno, umetničko ili naučno delo, uključujući bioskopske filmove, i filmove, trake ili druga sredstva reprodukcije za korišćenje u vezi sa televizijskim ili radio emitovanjem, kao i za korišćenje ili za pravo korišćenja patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za korišćenje ili za pravo korišćenja industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za obaveštenja koja se odnose na industrijska, komercijalna ili naučna iskustva.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države. Kada lice koje plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da autorske naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu korišćenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 13.

KAPITALNI DOBITAK

1. Dohodak i dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja nepokretnosti koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobitak od otuđenja pokretnih stvari koje čine deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koju koristi rezident države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, uključujući i prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s celim preduzećem) ili stalne baze, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobitak preduzeća države ugovornice od otuđenja brodova ili vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju ili od pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih brodova ili vazduhoplova oporezuje se samo u toj državi.

4. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja akcija ili uporedivih interesa koji više od 50 odsto svoje vrednosti ostvaruju neposredno ili posredno od nepokretnosti koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

5. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim imovine navedene u st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident lice koje je otuđilo imovinu.

6. Odredbe stava 5. ovog člana ne utiču na pravo države ugovornice da zavede, u skladu sa svojim zakonom, porez na dobitak od otuđenja bilo koje imovine (osim imovine na koju se primenjuje stav 7. ovog člana) koji ostvari fizičko lice rezident druge države ugovornice a koje je bilo rezident prvopomenute države u bilo kom periodu u toku šest godina koje neposredno prethode otuđenju imovine.

7. Ako fizičko lice prestane da bude rezident države ugovornice i zbog tog razloga se po zakonima te države tretira kao da je otuđilo imovinu pre nego što je prestao da bude rezident te države i shodno tome oporezuje u toj državi i, u bilo koje vreme kasnije, postane rezident druge države ugovornice, druga država ugovornica može da oporezuje dobitak u vezi sa imovinom samo u meri u kojoj taj dobitak nije ostvaren dok je fizičko lice bilo rezident prvopomenute države. Ova odredba se ne primenjuje na imovinu, dobitak koji je druga država, u skladu sa ovim članom, mogla da oporezuje, osim u skladu sa ovim stavom, ako je fizičko lice ostvarilo dobitak pre nego što je postalo rezident druge države.

Član 14.

SAMOSTALNE LIČNE DELATNOSTI

1. Dohodak koji ostvari fizičko lice koje je rezident države ugovornice od profesionalnih delatnosti ili od drugih samostalnih delatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako:

- 1) fizičko lice za obavljanje svojih delatnosti ima stalnu bazu koju može redovno da koristi u drugoj državi ugovornici. U tom slučaju, samo deo dohotka koji se pripisuje toj stalnoj bazi oporezuje se u toj drugoj državi ugovornici; ili
- 2) fizičko lice boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili u periodima koji ukupno traju 183 dana ili duže u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini. U tom slučaju, samo deo dohotka koji se ostvaruje od delatnosti koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici oporezuje se u toj drugoj državi.

2. Izraz „profesionalne delatnosti” posebno obuhvata samostalne naučne, književne, umetničke, obrazovne ili nastavne delatnosti, kao i samostalne delatnosti lekara, advokata, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Član 15.

RADNI ODNOS

1. Zavisno od odredaba čl. 16, 18. i 19. ovog ugovora, zarade, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi, osim ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se rad

obavlja u drugoj državi ugovornici, takva primanja koja se u njoj ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvopomenutoj državi:

- 1) ako primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini; i
- 2) ako se primanja isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države; i
- 3) ako primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice ili stalne baze koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa obavljenog na brodu ili vazduhoplovu kojim preduzeće države ugovornice obavlja međunarodni saobraćaj, mogu se oporezivati u toj državi.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja koja ostvari rezident države ugovornice iz radnog odnosa koji je neposredno povezan sa gradilištem ili građevinskim ili montažnim radovima u drugoj državi ugovornici koji, na osnovu odredaba člana 5. stav 3. ovog ugovora, ne čine stalnu poslovnu jedinicu poslodavca koji isplaćuje primanja ili u čije ime su primanja isplaćena oporezuju se samo u prvopomenutoj državi.

Član 16.

PRIMANJA DIREKTORA

Primanja direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu člana odbora direktora ili drugog sličnog organa kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 17.

UMETNICI I SPORTISTI

1. Izuzetno od odredaba čl. 14. i 15. ovog ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač od ličnog obavljanja delatnosti pozorišnog, filmskog, radio ili televizijskog umetnika, muzičara ili sportiste u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste ne pripada lično izvođaču ili sportisti nego drugom licu, taj dohodak se, izuzetno od odredaba čl. 7, 14. i 15. ovog ugovora, može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene delatnosti izvođača ili sportiste.

3. Odredba stava 2. ovog člana ne primenjuju se ako je utvrđeno da ni izvođač ni sportista niti lica koja su s njima u vezi, ne učestvuju neposredno ili posredno u dobiti lica navedenog u tom stavu.

4. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od ličnog obavljanja delatnosti kao izvođač ili sportista oporezuje se samo u toj državi, ako su delatnosti u potpunosti ili većim delom finansirane iz javnih fondova jedne ili obe države ugovornice ili njihovih političkih jedinica ili jedinica

lokalne samouprave ili su delatnosti obavljene u drugoj državi ugovornici u okviru programa kulturne ili sportske razmene koji su odobrile obe države ugovornice.

Član 18.

PENZIJE

1. Penzije i druga slična primanja koja nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, u skladu sa odredbama st. 2. i 3. ovog člana, oporezuju se samo u toj drugoj državi.
2. Penzije i druga slična primanja koja nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati i u državi u kojoj nastaju, u skladu sa zakonom te države. U slučaju periodičnih isplata penzija, tako razrezan porez ne može biti veći od 15 odsto bruto iznosa isplate.
3. Penzija koju fizičkom licu plaća Srbija ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave neposredno ili iz fondova, za usluge učinjene Srbiji ili njenoj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave oporezuje se samo u Srbiji. Takva penzija se oporezuje samo u Kanadi ako je fizičko lice rezident i državljanin Kanade.

Član 19.

DRŽAVNA SLUŽBA

1.
 - 1) Zarade, naknade i druga slična primanja, osim penzije, koje plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave fizičkom licu, za usluge učinjene toj državi ili toj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave, oporezuju se samo u toj državi.
 - 2) Zarade, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge učinjene u toj državi, a fizičko lice je rezident te države koje je:
 - (1) državljanin te države; ili
 - (2) koje nije postalo rezident te države samo zbog vršenja usluga.
2. Odredbe čl. 15, 16. i 17. ovog ugovora primenjuju se na zarade, naknade i druga slična primanja za usluge učinjene u vezi sa privrednom delatnošću države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

Član 20.

STUDENTI

Student ili lice na stručnoj obuci koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u prvopomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, ne oporezuje se u toj državi za primanja koja dobija za izdržavanje, obrazovanje ili obučavanje, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

Član 21.

OSTALI DOHODAK

1. Zavisno od odredaba stava 2. ovog člana, delovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gde nastaju, koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora oporezuju se samo u toj državi.

2. Ako dohodak ostvari rezident države ugovornice iz izvora u drugoj državi ugovornici, taj dohodak se može oporezivati i u državi u kojoj nastaje u skladu sa zakonom te države. Ako je to dohodak iz trusta, osim iz trusta, koji nije trust u kojem se vrši odbijanje doprinosa, tako razrezan porez, ako je dohodak oporeziv u državi ugovornici čiji je stvarni vlasnik rezident, ne može biti veći od 15 odsto od bruto iznosa dohotka.

Član 22.

IMOVINA

1. Imovina koja se sastoji od nepokretnosti koju poseduje rezident države ugovornice i koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Imovina koja se sastoji od pokretnih stvari koje predstavljaju deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koja služi rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Imovina koja se sastoji od brodova i vazduhoplova kojim preduzeće države ugovornice obavlja međunarodni saobraćaj i pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih brodova i vazduhoplova oporezuje se samo u toj državi.

4. Sva ostala imovina rezidenta države ugovornice oporezuje se samo u toj državi.

Član 23.

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. U slučaju Srbije, dvostruko oporezivanje se otklanja na sledeći način:

1) Ako rezident Srbije ostvaruje dohodak ili poseduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog ugovora, mogu oporezivati u Kanadi, Srbija odobrava:

(1) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Kanadi;

(2) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos jednak porezu na imovinu koji je plaćen u Kanadi.

Taj odbitak i u jednom i u drugom slučaju ne može biti veći od dela poreza na dohodak ili poreza na imovinu, kako je obračunat pre izvršenog odbijanja, koji odgovara, zavisno od slučaja, dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u Kanadi.

2) Ako su, u skladu s bilo kojim odredbom ovog ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju poseduje rezident Srbije izuzeti od oporezivanja u Srbiji, Srbija može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak ili imovinu tog rezidenta, da uzme u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

2. U slučaju Kanade, dvostruko oporezivanje se otklanja na sledeći način:

- 1) U skladu sa postojećim odredbama zakona Kanade koji se odnose na odbijanje poreza plaćenog van teritorije Kanade od poreza koji se plaća u Kanadi i u skladu sa kasnijim izmenama ovih odredaba - koje ne utiču na njihov opšti princip - i ako se prema zakonima Kanade ne predviđa veće umanjenje ili oslobođenje, porez koji se plaća u Srbiji na dobit, dohodak ili dobitak koji nastaju u Srbiji, odbija se od kanadskog poreza koji se plaća na taj dohodak, dobit ili dobitak;
- 2) Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom ovog ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju poseduje rezident Kanade izuzeti od oporezivanja u Kanadi, Kanada može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak ili imovinu, da uzme u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

3. Za potrebe ovog člana Ugovora, dobit, dohodak ili dobitak rezidenta države ugovornice koji se, u skladu sa odredbama ovog ugovora, mogu oporezivati u drugoj državi ugovornici, smatra se da nastaju iz izvora u toj drugoj državi.

Član 24.

JEDNAK TRETMAN

1. Državljanima države ugovornice ne podležu u drugoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem, posebno u odnosu na rezidentnost, kojima državljani te druge države u istim uslovima, podležu ili mogu podleći.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja preduzeća te druge države koja obavljaju iste delatnosti.

3. Odredbe ovog ugovora ne mogu se tumačiti tako da obavezuju državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava lična oslobađanja, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog ličnog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

4. Preduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, neposredno ili posredno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvopomenutoj državi ugovornici ne podležu oporezivanju ili obavezi u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i obaveza u vezi s oporezivanjem kome druga slična preduzeća prvopomenute države čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu neposredno ili posredno jedan ili više rezidenata druge države ugovornice ili treće države, podležu ili mogu podleći.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se na poreze navedene u članu 2. ovog ugovora.

Član 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako lice smatra da mere jedne ili obe države ugovornice dovode ili će dovesti do toga da to lice ne bude oporezovano u skladu s odredbama ovog ugovora, to lice može, bez obzira na pravna sredstva predviđena unutrašnjim zakonom tih država, da nadležnom organu države ugovornice čiji je to lice rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod stav 1. člana 24. ovog ugovora, one države ugovornice čiji je to lice

državljanin, podnese pismeni zahtev u kojem će izložiti osnov za reviziju takvog oporezivanja. Slučaj mora biti izložen u roku od tri godine od dana prvog obaveštenja o meri koja dovodi do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog ugovora.

2. Ako nadležni organ naveden u stavu 1. ovog člana, smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do zadovoljavajućeg rešenja, nastojeće da slučaj reši zajedničkim dogovorom s nadležnim organom druge države ugovornice radi izbegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim ugovorom. Postignuti dogovor primenjuje se bez obzira na vremenska ograničenja u unutrašnjem zakonu država ugovornica.

3. Država ugovornica neće, posle isteka vremenskih ograničenja predviđenih njenim unutrašnjim zakonom i, u svakom slučaju, posle isteka pet godina od kraja godine u kojoj je predmetni dohodak bio pripisan, povećati poresku osnovicu rezidenta bilo koje države ugovornice tako što će u nju uključiti delove dohotka koji su, takođe, bili oporezovani u drugoj državi ugovornici. Ovaj stav se ne primenjuje u slučaju utaje poreza, namernog ili nenamernog neizvršenja poreske obaveze.

4. Nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom otklone teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primeni ovog ugovora. Oni se mogu i zajednički savetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim ugovorom.

5. Nadležni organi država ugovornica mogu neposredno međusobno opštiti, uključujući opštenje preko zajedničke komisije koju čine oni sami ili njihovi predstavnici, radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova ovog člana.

Član 26.

RAZMENA OBAVEŠTENJA

1. Nadležni organi država ugovornica razmenjuju obaveštenja za koja se može predvideti da će biti od značaja za primenu odredaba ovog ugovora ili za administriranje ili prinudno izvršenje unutrašnjih zakona koji se odnose na poreze svake vrste i opisa koje zavode države ugovornice, ako oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti s ovim ugovorom. Razmena obaveštenja nije ograničena čl. 1. i 2. ovog ugovora.

2. Obaveštenje primljeno, na osnovu stava 1. ovog člana, od države ugovornice smatra se tajnom isto kao i obaveštenje dobijeno prema unutrašnjim zakonima te države i može se saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za razrez ili naplatu, prinudno ili sudsko izvršenje, rešavanje po žalbama, u odnosu na poreze navedene u stavu 1. ovog člana ili u odnosu na kontrolu napred navedenog. Ta lica ili organi koriste obaveštenja samo za te svrhe. Oni mogu saopštiti obaveštenja u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza države ugovornice da:

- 1) preduzima upravne mere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- 2) daje obaveštenja koja se ne mogu dobiti na osnovu zakona ili u redovnom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;

- 3) daje obaveštenja koja otkrivaju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili poslovni postupak ili obaveštenje čije bi saopštenje bilo suprotno javnom poretku.

4. Odredbe stava 3. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao mogućnost države ugovornice da odbije davanje obaveštenja samo zato što obaveštenja poseduje banka, druga finansijska institucija, zastupnik ili lice koje radi u agenciji ili u fiducijarnom svojstvu ili koje ima veze sa vlasništvom interesa u licu.

5. Ukoliko država ugovornica traži obaveštenja u skladu sa ovim članom, druga država ugovornica će koristiti svoje mere da bi pribavila tražena obaveštenja, čak i da toj drugoj državi ta obaveštenja možda nisu potrebna za sopstvene poreske svrhe. Obaveza sadržana u prethodnoj rečenici podleže ograničenjima iz stava 3. ovog člana, ali ni u kom slučaju ta ograničenja ne mogu se tumačiti tako da omogućavaju državi ugovornici da odbije da daje obaveštenja samo zbog toga što ne postoji domaća potreba za takvim obaveštenjima.

Član 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

1. Odredbe ovog ugovora ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđene opštim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

2. Izuzetno od odredaba člana 4. ovog ugovora, fizičko lice koje je član diplomatske misije, konzulata ili stalne misije države ugovornice koja se nalazi u drugoj državi ugovornici ili u trećoj državi, za potrebe ovog ugovora, smatra se rezidentom države pošiljaoca, ako to fizičko lice u državi pošiljaoca podleže istim obavezama po osnovu poreza na ukupan dohodak ili imovinu kao i rezidenti države pošiljaoca.

3. Ovaj ugovor se ne primenjuje na međunarodne organizacije, njihove organe ili zvaničnike i na članove diplomatske misije, konzulata ili stalne misije treće države ili grupe država koji borave u državi ugovornici i ne podležu ni u jednoj od država ugovornica istim obavezama po osnovu poreza na njihov ukupan dohodak ili imovinu kao i njihovi rezidenti.

Član 28.

MEŠOVITA PRAVILA

1. Odredbe ovog ugovora ne mogu se tumačiti tako da sprečavaju Kanadu da razreže porez na iznos koji se uključuje u dohodak rezidenta Kanade u odnosu na partnerstvo, trust ili kontrolisanu stranu filijalu u kojoj rezident ima interes.

2. Bilo koja kompanija, trust ili partnerstvo, rezident države ugovornice, koju neposredno ili posredno stvarno poseduje ili kontroliše jedno ili više lica koja nisu rezidenti te države nema pravo na pogodnosti iz ovog ugovora ako je iznos poreza razrezan od strane te države na dohodak ili imovinu kompanije, trusta ili partnerstva (posle uzimanja u obzir bilo kog umanjenja ili, na bilo koji način, naknade iznosa poreza, uključujući povraćaj, nadoknadu, doprinos, kredit ili olakšicu kompaniji, trustu ili partnerstvu, ili bilo kom drugom licu) znatno niži od iznosa poreza koji bi ta država razrezala ako bi jedan ili više rezidenata te države, prema potrebi, stvarno posedovao sve akcije u akcionarskom kapitalu kompanije ili sve interese u trustu ili partnerstvu.

3. Ako je, na osnovu bilo koje odredbe ovog ugovora, bilo koji dohodak oslobođen od poreza u državi ugovornici i ako lice, u odnosu na taj dohodak, na osnovu važećeg zakona u drugoj državi ugovornici, u njoj podleže oporezivanju po osnovu iznosa doznačenog ili primljenog dohotka a ne po osnovu njegovog celokupnog iznosa, tada se olakšica koja se, po osnovu ovog ugovora odobrava u prvopomenutoj državi ugovornici, primenjuje samo na deo dohotka koji se oporezuje u drugoj državi ugovornici.

4. Ovaj ugovor se ne primenjuje na kompaniju ili drugo lice koje, u odnosu na porez na dohodak, ima pravo na olakšice prema zakonu bilo koje države ugovornice koji se odnosi na podsticanje povećanja privredne aktivnosti (uključujući bilo koji zakon o oporezivanju slobodnih zona) osim:

- 1) ako je kompanija ili drugo lice rezident države ugovornice koja propisuje olakšice u porezu na dohodak i koju u potpunosti neposredno kontrolišu fizička lica rezidenti te države ili posredno kontrolišu ta fizička lica preko jednog ili više lica pod uslovom da su sva ta lica rezidenti te države; ili
- 2) ako se 90 odsto ili više dohotka podložnog olakšicama ostvaruje isključivo putem, od strane tog lica, aktivnog vođenja trgovine ili poslovanja, sa izuzetkom investiranja.

Član 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice diplomatskim putem pismeno obaveštavaju jedna drugu o okončanju postupaka predviđenih njihovim unutrašnjim zakonima za stupanje na snagu ovog ugovora.

2. Ovaj ugovor stupa na snagu datumom poslednjeg od tih obaveštenja, a njegove odredbe se primenjuju:

1) u slučaju Srbije:		u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj ovaj ugovor stupa na snagu;
2) u slučaju Kanade:	(1)	u odnosu na poreze po odbitku na iznose isplaćene ili kreditirane nerezidentima, prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj ovaj ugovor stupa na snagu;
	(2)	u odnosu na ostali kanadski porez, za poreske godine koje počinju prvog januara ili

posle prvog januara
kalendarske godine koja
neposredno sledi godinu u
kojoj ovaj ugovor stupa na snagu.

Član 30.

PRESTANAK VAŽENJA

Ovaj ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkaže jedna od država ugovornica. Država ugovornica može otkazati ovaj ugovor diplomatskim putem, dostavljanjem pismenog obaveštenja o prestanku njegovog važenja najkasnije šest meseci pre kraja bilo koje kalendarske godine po isteku pete godine od dana stupanja na snagu ovog ugovora. U tom slučaju, ovaj ugovor prestaje da se primenjuje:

1) u slučaju Srbije:		u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja;
2) u slučaju Kanade:	(1)	u odnosu na poreze po odbitku na iznose isplaćene ili kreditirane nerezidentima, prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja;
	(2)	u odnosu na ostali kanadski porez, za poreske godine koje počinju prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u duplikatu u Beogradu, ovog 27. dana aprila 2012. godine na srpskom, engleskom i francuskom jeziku, svaka verzija je podjednako verodostojna.

ZA
REPUBLIKU SRBIJU

ZA
KANADU

DUŠAN NIKEZIĆ

ROMAN VAŠČUK

PROTOKOL:

U trenutku potpisivanja Ugovora između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu: Ugovor), dole potpisani su se saglasili o sledećim odredbama koje čine sastavni deo ovog ugovora.

1. U vezi sa članom 13. stav 4. ovog ugovora, podrazumeva se da izraz „uporedivi interesi” uključuje interes u partnerstvu ili trustu.

2. U vezi sa članom 14. stav 1. podstav 2) ovog ugovora, podrazumeva se da se pri određivanju dohotka fizičkog lica kao odbici priznaju troškovi koji su učinjeni za potrebe sticanja dohotka ostvarenog od delatnosti koje su obavljene u drugoj državi ugovornici.

3. Podrazumeva se da ako Srbija postane članica Svetske trgovinske organizacije, primenjuje se sledeća odredba:

Za potrebe stava 3. člana XXII (Konsultacija) Opšteg sporazuma o trgovini uslugama, koji je deo Sporazuma o osnivanju Svetske trgovinske organizacije, sačinjenog u Marakešu 15. aprila 1994. godine, države ugovornice su saglasne da, izuzetno od tog stava sporazuma, bilo koji spor između njih za čije razrešenje su predviđene mere koje spadaju u oblast primene Ugovora može, kao što to predviđa taj stav, biti predočen Savetu za trgovinu u uslugama, samo uz saglasnost obe države ugovornice. Svaka sumnja u tumačenje ovog stava Ugovora razrešava se prema članu 25. stav 4. ovog ugovora ili, ako se u tom postupku ne postigne saglasnost, u bilo kom drugom postupku oko koga se saglase obe države ugovornice.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u duplikatu u Beogradu, ovog 27. dana aprila 2012. godine na srpskom, engleskom i francuskom jeziku, svaka verzija je podjednako verodostojna.

ZA
REPUBLIKU SRBIJU

ZA
KANADU

DUŠAN NIKEZIĆ

ROMAN VAŠČUK

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona, sadržan je u članu 97. tačka 1. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama i u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, prema kome Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE UGOVORA

Ugovor između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu: Ugovor), parafiran je u martu 2010. godine. Dve strane su se saglasile o potrebi preduzimanja svih mera neophodnih za što skorije potpisivanje Ugovora.

S tim u vezi, Vlada je, Zaključkom 05 Broj: 413-1985/2010 od 18. marta 2010. godine, pored ostalog, usvojila Nacrt ugovora između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (tačka 1. Zaključka).

Imajući u vidu navedeno, ukazujemo da je, nakon parafiranja teksta Ugovora, u elektronskoj komunikaciji dve strane, kanadska strana, u cilju postizanja identičnosti tekstova Ugovora na srpskom, francuskom i engleskom jeziku, insistirala na dodatnom jezičkom preciziranju (adekvatnijem prevodu) u srpskoj verziji engleskog originala teksta Ugovora, što je prihvaćeno, čime je tekst Ugovora u potpunosti, konačno, usaglašen.

Napominjemo, da ovim izmenama, nije promenjena suština materijalnih rešenja sadržanih u odredbama članova teksta Ugovora koji je, kao takav, ipak, trebalo, iznova, da usvoji Vlada, što je Vlada i učinila Zaključkom 05 Broj: 018-2925/2012 od 19. aprila 2012. godine (tačka 1. zaključka).

Istim zaključkom, Vlada je ovlastila Dušana Nikezića, državnog sekretara u Ministarstvu finansija, da potpiše Ugovor (tačka 2. Zaključka).

Ugovor je potpisan 27. aprila 2012. godine u Beogradu. U ime Vlade, kao zastupnika Republike Srbije, Ugovor je potpisao Dušan Nikezić, državni sekretar u Ministarstvu finansija, a u ime Kanade, Roman Vaščuk, Ambasador Kanade u Beogradu.

Zaključenje Ugovora predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje Republike Srbije i Kanade, jer se njime otklanja problem dvostrukog oporezivanja fizičkih i pravnih lica - rezidenata dve države. Ugovor obezbeđuje zajedničke kriterijume za određivanje prava oporezivanja pojedinih kategorija dohotka i imovine.

Napominjemo, da Ugovor stimuliše ulaganje kapitala rezidenata Republike Srbije u Kanadi i rezidenata Kanade u Republici Srbiji.

Imajući u vidu navedeno, generalno možemo zaključiti da zaključenje Ugovora obezbeđuje pravni preduslov za efikasnije privređivanje i konkurentnost preduzeća Republike Srbije u Kanadi, odnosno preduzeća Kanade u Republici Srbiji, što predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje.

Posebno ukazujemo, da Ugovor predstavlja preduslov za značajna buduća ulaganja kanadskih investitora u privredu Republike Srbije, odnosno stvaranje uslova za njihovo učešće u procesu privatizacije, ali i za korišćenje odgovarajućih finansijskih instrumenata za podsticanje viših oblika bilateralne ekonomske saradnje.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Odredbom člana 1. ovog predloga predviđa se potvrđivanje Ugovora između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, potpisanog 27. aprila 2012. godine u Beogradu.

Odredba člana 2. ovog predloga sadrži tekst Ugovora između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, u originalu na srpskom jeziku.

U odredbi člana 3. ovog predloga uređuje se stupanje na snagu.

IV. OCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE OVOG ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Razlozi za donošenje ovog zakona po hitnom postupku, saglasno članu 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS”, broj 20/12 - prečišćen tekst), proizlaze iz želje i Republike Srbije i Kanade da Ugovor (koji je predmet potvrđivanja ovim zakonom) između Republike Srbije i Kanade o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, stupi na snagu u 2012. godini i počne da se primenjuje od 1. januara 2013. godine.

Ukoliko bi Ugovor stupio na snagu u 2013. godini, isti bi počeo da se primenjuje od 1. januara 2014. godine, što nije u interesu ni Republike Srbije ni Kanade.